IOHANNES CHRYSOSTOMUS
12. Jh.
Seite 108r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26144
Copyright: Admont, Benediktinerstift

essent omnia. Quia v̊ postea passus est multa erant peccata.
merito tunc apparuit. Q d̃ ĕiam alibi dicit. Vbi ha
bundauit peccatv̄. sup̃ habundauit grã. Nunc aut̄ mq̃t
semel in cõsummatione sĉl̄i. ad destructionẽ peccati p̃ sa
crificiũ suũ manifestatur: ĕq̃m admodv̄ statutv̄ ẽ hom
nibus semel mori. Post hoc aũ iudicv̄. deinde dicit
ĕ semel mortuus. quia una morte redemptio facta est.
Institutv̄ ẽ mq̃t hominib̄ mori. Hic g̃ semel mortuus ẽ
p̃ omnib̄. Q d̃ g̃. Non iam morim̄ morte illa. Morim̄ q d̃e
s̃ ñ p̃ manem̄ in illa. q d̃ ĕiam neq; mori ẽ. Mortis enĩ ty
rannus ĕ mors illa seuera ẽ. q̃ndo num q̃ p̃ mittit̄ mortu
us ad uitã reuertu. q̃ndo v̊ post mortẽ inuendv̄ erit ĕ uita
melior. ñ ẽ mors illa. s̃ dormicio. Quõ g̃ omnes retentu
ra erat mors. ppterea mortuus ẽ vt nos liberare. Sic ĕ xp̃c
mq̃t oblatus ẽ. A quo oblatus ẽ. Manifestv̄ q̃d semetipsũ
obtulit. Hic neq; sacerdotẽ eũ dicit solv̄. s̃ ĕ uictima ĕsa
crificium p̃ se oblatv̄. Semel inq̃t oblatus ẽ ad multorũ
auferenda peccata. Quare multoꝝ. ĕ ñ omniũ. quia ñ
omnes credideruit. p̃ omnib̄ q d̃e mortuus ẽ. hoc ẽ
quantũ in ipso est. Cuius momenti est illa mors. cuius
momenti est omniv̄ p̃dicio. Non omniv̄ peccata abstulit
ppt̄ q d̃ noluerunt. Quid autẽ est abstulit peccata. Sic
enim in oblatione sursv̄ offerimus peccata ĕdicimus
siue uolentes. siue nolentes peccauimus indulge. in tio
nem eorũ facimus primv̄ ĕtunc remissionẽ petimus.
Sic autem ĕ hic factum est. Et v̊ hoc fĕ xp̃c Audi illum